



Message of the Chaplain

അവധിക്കാലത്ത് ലഭിച്ച എല്ലാ നന്മകൾക്കും ദൈവത്തിന് നമുക്ക് നന്ദി പറയാം. ഇനി നമുക്ക് അത്യധികം ഉത്സാഹത്തോടെ പുതിയ അദ്ധ്യയന - മതബോധന വർഷത്തെ കർമ്മ പരിപാടികളിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കാം. നമുക്ക് പരിപോഷണമേകുന്ന നമ്മുടെ കുടുംബത്തേയും, ഇടവകയേയും ശക്തിപ്പെടുത്താം. അവയെല്ലാം ദൈവദാനമായി നമുക്ക് ലഭിച്ചതാണ്. വിയന്ന അതിരൂപതയിലെ സകല മലയാളികളേയും അതീവ സ്നേഹത്തോടെ ICC ഇടവകയുടെ ആത്മീയ അജപാലന വേദികളിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റേയും, മനസ്സിന്റേയും ആത്മാവിന്റേയും സമഗ്രമായ പങ്കാളിത്തമുള്ള കൗദാശിക കൂട്ടായ്മയാണ് നമ്മുടെ മലയാളി ഇടവക. ഈശോയുടെ ഈ മലയാളി മൗതീക ശരീരത്തിലെ ജീവനും, കൃപയുമുള്ള കോശങ്ങളും, ഗ്രന്ഥികളും, സന്ധികളും അവയവങ്ങളുമാണ് നാമെല്ലാവരും എന്ന തിരിച്ചറിവും, അവബോധവും, ബോധ്യവും നമ്മിൽ പൂർവ്വാധികം ശക്തി പ്രാപിക്കട്ടെ. കർത്താവായ ഈശോയും നാമോരോരുത്തരും തമ്മിലുള്ള ആത്മശരീരങ്ങളുടെ കൂദാശാപരമായ സംഗമ-സംയോജന-സായുജ്യവേദിയായ സ്വന്തം ഇടവകയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ആത്മീയതയിലേയ്ക്കുള്ള അഭയാർത്ഥിത്വം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന് യോജിച്ചതല്ല (Verflüchtigung ins Geistige passt nicht zum christlichen Glauben).

അതിസമ്പന്നമായ വിയന്ന സിറ്റി സംസ്കാരത്തിൽ ജീവിക്കുവാനും വളരുവാനും, നമ്മുടെ വിശ്വാസ പൈതൃകത്തേയും, കുടുംബ മഹത്വത്തേയും, തലമുറകളിലേക്ക് പകർന്ന് നൽകി ധന്യരാകുവാനും ഭാഗ്യം ലഭിച്ചവരാണ് നമ്മൾ. നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന സുവർണ്ണാവസരങ്ങൾ പാഴായിപ്പോകരുത്. അതൊരിക്കലും തിരിച്ചെടുക്കാനാവില്ല. അനേകം തലമുറകൾ നിലനില്ക്കുകയും ഗുരുതരമായ പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, തായ്വേരുകളും, കാതലുമുള്ള ദേവദാര വടവൃക്ഷംപോലെയും, ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾ അചഞ്ചലമായി ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്ക് വേരൂന്നി നിന്ന് ഫലദായകമാകുന്ന ഒലിവുമരംപോലെയും, നമുക്ക് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ പൈതൃക കൃപാശക്തിയുള്ളവരായി ഭൂമിയിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലും നിത്യജീവന്റേയും, ദൈവമഹത്വത്തിന്റേയും പ്രകാശിത സാക്ഷികളാകാം. അതിനായി നമ്മുടെ മലയാളി ഇടവകയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ പാഴാക്കരുത്.

സാമൂഹ്യമായും, സാംസ്കാരികമായും നമ്മൾ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുമ്പോഴും നമ്മുടെ കുടുംബനാഥനും, ഇടവകനാഥനുമായ ഈശോയുടെ ശരീരസംസ്കാരത്തിന്റെ കൃപാശക്തി നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ നമുക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാം. ഈശോ തന്റെ കൂദാശകളിലൂടെ നമ്മുടെ കണ്ണുകളേയും, കാതുകളേയും, നാവിനേയും, കരങ്ങളേയും, ഹൃദയത്തേയും തന്നോട് ചേർത്ത് പിടിച്ചു നമുക്ക് ശക്തിയും, മുക്തിയും, ആനന്ദവും നമ്മുടെ ഇടവകകൂട്ടായ്മയുടെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ നൽകുന്നു. കർത്താവിന്റെ സ്വന്തം ദിവസമായ ഞായറാഴ്ചകളിലെ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഇടവക ദേവാലയത്തിലെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലൂടെ ഏറ്റവും സമുന്നതമായി ഈ ഭാഗ്യം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

സ്വന്തം ഇടവകയുടെ ഹൃദയത്തുടിച്ചുകളെ അവഗണിക്കുകയും, അവമതിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായി നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ പൈതൃക വിശ്വാസത്തിന്റെ തായ്വേരുകൾ നശിക്കുന്നു. അതോടെ, എത്ര ആവേശമേറിയ ആത്മീയതയുള്ള ആകാശപ്പറവയായി ഏതൊരു അഭയകേന്ദ്രത്തിൽ കൂടണഞ്ഞാലും തലമുറകളോളം സജീവമായി നിലനിൽക്കേണ്ട വിശ്വാസചൈതന്യം നിർജ്ജീവവും, നിഷ്ഫലവുമായിത്തീരുന്നു. അതോടെ ഉദാത്തമായ നമ്മുടെ കുടുംബസംസ്കാരവും ക്ഷയിക്കുന്നു.

ആയതിനാൽ നമ്മുടെ പ്രവാസ ജീവിതകാലത്ത് നമ്മിൽ സംഭവിക്കുന്ന ആത്മീയമായ മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരാകാം. മുൻകരുതലുകളെടുക്കാം. നമ്മുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ

